

Gratis

REBELL

RØD★UNGDOMS AVIS

**Kamp mot fascisme
og rasisme**

Den sosialdemokratiske rasismen

Norge har lange tradisjoner på statlig rasisme. Det har opp igjennom historia vært lover som i tur og orden erklærte jøder, jesuitter, sigøynere, og andre folkeslag uønska, stengte grensene for dem. Fornorskningspolitikken overfor samene er også en politikk med dype og lange røtter i Norge.

Den statlige rasismen har også i dag to sentrale elementer: Disse to elementene er nøye knyttet sammen. Det er to sider av samme politikk og de utgjør tilsammen den statlige rasismen. For det første: Lover, regler og praksis som på en systematisk måte diskriminerer og utestenger svarte fra Norge. Dette er behandlet lenger ut i dette kapittelet.

For det andre: Fornorsking av minoritetsgrupper i Norge - slik at de som grupper ikke skal bli noen trussel for den norske herskerklassen. Ikke-norske folkegrupper skal bli norske - men uten samme rettigheter som andre norske; norske på bunnen av det norske samfunnet.

Men den statlige rasismen trer ikke åpent fram. Myndighetene gjør forsøk på å dekke over; skjule med pene ord det politikken egentlig dreier seg om. Den sosialdemokratiske statlige rasismen har derfor tatt en egen form, som henger nøye sammen med sosialdemokratiets ideologi for å administrere kapitalismen: For sosialdemokratiet er klassesamarbeid og tilsøring av interessekonfliktene i samfunnet sentrale. I Sosial-demokratiets verdensbilde, blir derfor samfunnet framstilt som et harmonisk og stillestående samfunn. Al som kan forstyrre denne «harmonien», blir sett på som et problem som må fjernes i utgangspunktet.

Begrepet «kulturkonflikt» er derfor sentral i sosialdemokratiets begrunnelse for sin rasistiske praksis (i asyl og flyktningepolitikken reb. anm.). Dersom det kommer «for mange» svarte folk til Norge, vil det oppstå skadelige «kulturkonflikter», som vil ødelegge den «harmoniske balansen» i det norske samfunnet.

Fremmedfrykt og statlig rasisme

I Norge er «utlendingers adgang til riket» regulert av innvandringsstoppen og utlendingsloven. Det er i prinsippet ikke mulig for en person fra land utenfor EØS-området å få arbeids- og oppholdstillatelse i Norge. Dette var en konsekvens av innvandringstoppen, som i utgangspunktet skulle være en midlertidig forordning. Men i stedet ble den slått fast som permanent lov ved at Utlendingsloven ble vedtatt i juni 1988. Ellers får bare flyktninger som er godkjent av Utlendingsdirektoratet og Justisdepartementet oppholdstillatelse.

Man har også operert med noe som heter oppholdstillatelse på humanitært grunnlag, der men har lagt til grunn at en person er ifare selv om hun ikke tilfredstiller alle kriteriene i Flyktningekonvensjonene. Å hindre folk politisk asyl er å frata dem status og rettigheter som virkelig forfulgte. Denne praksisen gjør det smatidig lettere å drive propaganda for at flyktningene som kommer til Norge ikke er «ekte» flyktninger. I utlendingsloven er det en klar målsetting å få ned antall oppholdstillatelser på humanitært grunnlag. Innvandringsstoppen har fungert rasis-

tisk så lenge den har eksistert. Den har først og fremst ramma mørkhuda innvandrere fra fattige land i den tredje verden. Disse har blitt stoppa og sendt ut igjen. Mens forskjellig «ekspertise» fra USA og Vest-Europa har blitt ønska velkommen gjennom forskjellige dispensasjoner fra innvandringsstoppen. Dermed har man vist at dem man vil stenge ute er de som kommer fra den tredje verden. Det er dem som utgjør et «problem» somer uønska i Norge. Ikke bare nekter man dem adgang ved ankomst til Norge. De fleste har store problemer bare med å få besøksvisum til Norge.

Hvis f.eks. en pakistaner skal hit på ferie, får han ikke visum. Grunnen er at myndighetene mistenker han for å ønske å bosette seg i Norge. Han ses på som «snik-innvandrer», og mistenkliggjøres i utgangspunktet, mens en amerikaner (hvit) sjølsagt har andre hensikter og slipper visumproblemer.

Dette mener Rød Ungdom om statlig rasisme

Utdrag fra Rød Ungdoms anti-rasistiske plattform

Er fordommer og fremmedfrykt problemet?

Kampanja «Ja til et fargerikt fellesskap» hadde som målsetning å bli kvitt fordommer og fremmedfrykt - for å få bukt med den økende rasismen i Norge. Er det en sånn strategi vi må velge?

Er det enkeltmennesket tanker det er noe galt med når sjefen for narkotikapolitiet går ut å sier at nesten alle gambiere i Norge er narkotikasmuglere? Er den nye utlendingsloven et produkt av feile tanker hos det norske folk?

Å si at fremmedfrykt er et hovedproblem, er å skyve ansvaret over på vanlige folk. Fremmedfrykt fremstilles som noe udefinerbart; muligens medfødt, som ingen har gitt en skikkelig beskrivelse av. Er det noe som ligger latent i oss alle, som gjør at vi har en medfødt sans som gjør oss redd for alt ukjent, fremmed og uvanelig? Jovisst har folk fordommer. Mange av oss er skeptiske til andre vaner. Mange tror at de fleste gambierene er narkotikalangere, som de i hvertfall ikke vil ha i sitt borettslag. Men hvor kommer disse ideene fra? Mange er overbevist om at de som kommer hit for å søke tilflukt egentlig kommer for å snylte på våre velferdsgoder. Mange tror at innvandrerene er årsaken til arbeids-

løshet, mangel på boliger og sjukehuskøer.

Men hvorfor tror folk det? Fordi de daglig blir matet med argumenter som skal underbygge den rasistiske innvandringspolitikken regjeringa fører. Disse ideene har ikke ramlet ned fra himmelen. Skepsisen og mistenkliggjøringa har blitt skapt, og passer bra for å fosvare politikken og sette folk opp mot hverandre. Å skyldte på enkeltmennesket fremmedfrykt og fordommer er å hoppe elegant over det faktum at rasismen er en ideologi som tjener et hensikt. Det er å være blind for at myndighetene i Norge offensivt bygger opp under rasismen. Samtidig som de finansierer «Ungdom Mot Rasisme» for å dekke seg bak et skall av humanisme, medmennesklighet og offervilje.

Man har en kampanje for å få folk til å tolerere innvandrere. Men de ber ikke om toleranse; de slåss for like rettigheter. Og det er det norske lovverket som forskjellsbehandler og

Begrepet statlig rasisme

Når man bruker begrepet statlig rasisme, sier man at staten utøver rasisme. Denne utøvelsen skjer gjennom lovverket; den skjer gjennom politiske signaler, politisk praksis og politiske uttalelser.

Norge har en rasistisk innvandringspolitikk. Den er ikke bare restriktiv; den er åpent rasistisk. Den stenger grensene for folk fra den tredje verden, og den gjør det vanskeligere og vanskeligere å få godkjennelse som politisk flyktning. Den politiske praksisen, og de politiske uttalelsene har

som formål å underbygge innvandringspolitikken.

Når tidligere justisminister Hele Bøsterud sa at 80% av de som kommer er falske flyktninger, skaper dette fordommer og mistenkliggjøring. Enhver flyktning som søker asyl ansees som en løgner inntil det motsatte er bevist. Når helse- og sosialsjefer bruker økningen i antall asylsøkere for å forklare nedgangen på budsjettene, er dette en splitt- og herskpolitikk som setter nordmenn opp mot innvandrere og flyktninger.

Like demokratiske rettigheter

Utlendingsloven gir adgang til å oppheve sosialarbeideres taushetsplikt når det gjelder innvandrere. Dersom politiet spør om det, må sosialarbeidere oppgi navn og adresse på innvandrere som oppsøker dem for å få hjelp. På denne måten kan innvandrerne skremmes til ikke å søke den hjelp de har krav på etter sosialloven.

Forskjellsbehandling av denne typen er med på å flytte grenser for hva folk godtar når det gjelder svekking av de

demokratiske rettighetene. Når forskjellsbehandling av innvandrere godtas, er ikke skrittet langt til å godta tilsvarende forskjellsbehandling av andre undertrykte grupper. Til slutt kan utviklinga ramme alle. Demokratiske rettigheter som arbeidsfolk har kjempa fram blir fjernet. Svarte og hvite arbeidsfolk har derfor felles interesser i å kreve like demokratiske rettigheter.

Kampen mot fascisme

9. Nov. 1991 Blei Arne Myrdal avvist av et samla Oslo. 10 000 Mennesker møtte opp og oppfordret mannen til å ta sats fra Balustraden og hoppe ned i asfalten 10 meter under seg. Det må ha vært et hardt slag for egoet til mannen

Hvorfor var den hendelsen egentlig så viktig? Tar Naziene seg så jævlig nær av at en bøling fredelige mennesker står å sier «stopp nazistene»? Kan det egentlig spille noen særlig rolle for framveksten av naziene? Hvorfor kan man ikke bare skyte alle naziene og bli ferdig med det?

Massemobiliseringer mot nazistene er viktige av flere årsaker.

HVORFOR AVBRYTE DERES MØTER?

Fascismen er ikke en av mange politiske ideologier. Ultra-liberalismen til FPU er en livsfarlig ideologi, men den er farlig først når den begynner å få innflytelse. Fascismen er farlig i det øyeblikket det finnes fascistiske metoder for politisk virksomhet er nemlig helt annerledes enn FPU sine. Fascistenes taktikk går ut på å drive terror og trakassering enda mens de er små. På den måten kan man si at fascistene delvis realiserer fascismen under det borgelige-demokrati vi lever i nå, bare i liten skala.

En fascistisk appell er i seg sjøl trakassering av minoritetsgrupper, hvem det nå måtte være. Men all erfaring viser at hvis fascistene får trakassere minoriteter muntlig uten å bli forstyrra, vil de utvide trakasseringa til fysisk mishandling i tillegg. Taktikken deres er å konstant utvide terroren, til terrordemokratiet; fascismen, er realisert i hele samfunnet.

Konsekvensen av dette blir at det er viktig å avbryte fascistiske appeller og møter konsekvent. 9. November 1991 er ett ypperlig eksempel på fascisme i liten skala som blei avverga. Hadde Myrdal fått snakke uten å bli avbrutt, hadde det vært et enormt skritt framover i arbeidet for å skape en fascistisk massebevegelse i Norge, og fascistene hadde fått realisert sin terror i mye større omfang enn noen gang siden krigen.

HVORFOR MASSEMOBILISERING?

Fascistene har en ideologi som går ut på å splitte arbeiderklassen, ved å gi skylda for dritten vi lever i på forskjellige grupper av «slabbedasker», det kan være homofile, svarte, Nordlendinger, kvinner, eller hva som helst som måtte være effektivt i hver enkelt situasjon. Offeret er forskjellig fra land til land, fra bevegelse til beve-

gelse, tilpassa hvilke fordømmer som måtte være fra sted til sted. Det betyr at de vil forsøke å underbygge og forsterke det som allerede eksisterer. Graden av «folkelig» rasisme, eller rasistiske fordømmer blant vanlige folk, er en indikasjon på hvor stort massegrunnlag det kan være for en eventuell fascistisk massebevegelse.

Det sier seg sjøl at det er livsviktig å kutte forbindelsene mellom hordene av «folkelige» rasister og den ideologiske fascistiske bevegelsene. Hvis vanlige arbeider-ungdom med rasistiske fordømmer så på rasistene som et mulig politisk alternativ for dem, er vi inne i en situasjon hvor det ville være vanskelig å «skyte alle naziene» å være ferdig med det, fordi de ville ha et stort omland som ville bli jævlige grinete.

Derfor må vi få vanlige folk, også de «folkelige rasistene», til å ta avstand fra fascistene, sånn at fascistene mister kontakt med massegrunnlaget sitt. For å få til det må vi trekke flest mulig av fascistenes målgruppe inn i aktivt antirasistisk arbeide. Vi må rekruttere aktivister foran nesa på dem.

Det er selvfølgelig vanskelig å nå ungdom med rasistiske fordømmer direkte, men en massemobilisering med litt størelse, har ringvirkninger utover det som ligger oppe i dagen.

HVORDAN FUNGERER EN MASSEMOBILISERING?

Et eksempel; I Klasse 9b er pakkevitsen og rasistiske fordømmer svært populære. En anti-rasist i klassen får med seg tre stykker på en anti-rasistisk demonstrasjon. Uka før demo'en blir rasisme diskutert mye i klassen, og flere vurderer å bli med. Demo'en var vellykka, og det oppstår en anti-rasistisk «stemning» i klassen. Neste demo kommer hele klassen, og pakkevitsene er plutselig ikke noe morsomme lenger.

Hvis NMI hadde vært i klassen med løpesedler i forveien av demo'en, kan det godt hende de kunne ha rekruttert noen. I etterkant hadde de neppe hatt stor suksess.

Poenget er at en stor anti-rasistisk mobilisering indirekte når fram også til de som ikke er direkte involvert, og dess flere mennesker fra fascistenes målgruppe som er involvert i den

anti-rasistiske kampen, dess flere når vi med vår propaganda og våre argumenter.

HVORFOR ANTI-FASCISME?

Målet for fascismen er å splitte opp arbeiderklassen, og gjøre det umulig med samla kamp for bedre kår. I Norge forsøkes dette gjort først og fremst med rasisme. Anti-fascistene kjemper for at arbeiderklassen skal være samla, og godtar ikke fascistenes løsning for arbeiderklassen, som er å «sparke nedover», altså å kjempe for at lavere stilte grupper skal få dårligere kår, for å få det bedre sjøl. På den måten er fascismen et system som gjør at arbeiderklassens kampmuligheter svekkes maksimalt, og at herskerklassens undertrykkelsesapparat blir styrka.

Logikken er klar; fascistene skylder på en del av arbeiderklassen for samfunnsproblemer (Innvandrerne er

skyld i narkotikamisbruk, eller U-Hjelpe fører til dårlig eldreomsorg) og får resten av arbeiderklassen til å kreve et sterkere undertrykkelsesapparat (Mere politi i gatene eller styrka militærapparat p.g.a. svartingene i Afrika).

Kampen mellom fascistene og anti-fascistene er altså en kamp mellom motstridende klasseinteresser. Derfor må vi ikke ha noen illusjoner om å klare å bekjempe den fascistiske bevegelsen så lenge kapitalismen er i krise. Så lenge borgerskapet er desperat, vil det alltid finnes en fascistisk bevegelse. Hele tida vil de prøve seg på nytt og komme med nye offensiver. Derfor er det viktig at vi stadig når fram til nye ungdomskull som ikke har vært berørt av anti-fascistisk mobilisering tidligere. I tillegg er det dessverre sånn at en anti-fascistisk «stemning» kan snu eller bleikne hvis

den ikke stadig blir holdt varm.

Vårt mål må være at vi når fram til alle i fascistenes målgruppe, med en konstant støm av anti-fascisme. Det er Alfa og Omega for å holde fascismen i sjakk. Finnes det ett ungdomsmiljø vi ikke når fram til, eller et ungdomsmiljø vi glemmer i en periode, så vi fascistene sannsynligvis prøve seg der.

HVA MED «BRØD-KRAVA»?

Som sagt, så er det sånn at fascismen vokser i krisetider. Derfor er det viktig at venstresida klarer å bekjempe angrepene på de sosiale godene vi har (hadde?) i Norge. Vi må, som det heter så fint, gå i spissen for arbeiderklassens rettmessige krav. Det er mange eksempler på at når venstresida glemmer dagskampen, «brød-krava», så vil fascistene ta over ihvertfall deler av den.

Nytt eksempel; Rune Gerhardsen har bestemt seg for å legge ned en ny fritidsklubb. Brukerne av klubben blir, som seg hør og bør, jævla sure. Fascistene ser en mulighet, og trår til for å hjelpe brukerne av klubben i kampen mot nedlegging. De gjør en bra jobb, og fritidsklubben blir stående. Da har fascistene gått i spissen for ungdommenes helt rettfærdige krav, og blir jævla populære på den lokale klubben. Ungdommene har allerede fått litt kamperfaring, og har tillit til fascistene.

Derfor er det et must at venstresida stiller opp og er der som ungdommene er. Vi må aldri la fascistene gå i spissen for krav som er rettfærdige, og den beste måten å unngå det på, er å være der sjøl. Vi må passe oss for å gå i den fella og tro at «anti-rasisme er det viktigste, og derfor er ikke «brød-krava» så viktige akkurat nå».

En sterk venstreside er det eneste som kan demme opp for framveksten av en sterk fascistisk massebevegelse.

ELLING BORGERSRUD.

Den kjente nynazisten Petter Kristian Kyvik angriper anti-rasister i Fevik 1991. Kyvik er tidligere dømt for å ha kastet bombe i faglig 1.mai forntog i 1979

RFR-FIL

Denne våren blir det gjennomført en stor anti-rasistisk holdnings-kampanje over hele landet.

Kampanjen Ungdom mot Rasisme (UMR) er finansiert av Regjeringen, og er ledet av de politiske ungdomsorganisasjonene. I denne artikkelen vil vi se nærmere på kampanjen, og på hvorfor Rød Ungdom støtter den.

LEGITIMERE STATEN

Rød Ungdom var invitert på dette møtet, og etterpå fikk vi en debatt om hva vi skulle gjøre i forhold til kampanjen. For staten representerer nesten alltid det systemet vi arbeider mot. Vi mener også at den norske staten er rasistisk og gir argumenter til ytre høyre. På en måte kan en statlig kampanje mot rasisme virke like dumt som om Arne Myrdal skulle samle inn penger til nye innvandrerboliger.

Men etter å ha diskutert en stund, kom vi fram til at det var riktig av oss å bli med på kampanjen. Og grunnen til det?

Vi kom fram til at en kampanje mot organisert rasisme og fordommer var og er en god ting. Rasismen er på frammarsj i hele Europa, og en brei kampanje med et anti-rasistisk budskap kan fungere bra. Vi kan nå ut til mange folk vi ellers ikke hadde nådd, og kan få gi dem

Legitimering av statens rasisme?

Den 20. januar 1993 inviterte Statsminister Gro Harlem Brundtland alle de politiske ungdomsorganisasjonene til å være med å lage en kampanje mot Rasisme. Hun var veldig klar på at kampanjen skulle

rette seg mot fordommer og organisert rasisme, og ikke ha en hovedinnretning mot statlig rasisme.

et klart anti-nazistisk budskap. For Rød Ungdoms del betyr dette at vi arbeider i UMR fordi det er viktig å slåss mot rasisme, og gjennom UMR kan vi nå ut til mange ungdom med vårt syn på kampen mot rasisme.

VIL NÅ ALLE

Blant vanlig ungdom er det mange som ikke tenker på staten som utøver av rasistisk politikk. Ved å stå utenfor UMR vil vi sannsynligvis ha problemer med å nå disse (fordi UMR kommer til å være STOR). Men ved å delta i UMR vil vi treffe mange flere ungdom, som vi kan diskutere med.

På mange måter kan vår deltagelse i UMR sammenlignes med det å stille til valg. Selv om Rød Ungdom mener at det borgerlige demokratiet er et narrespill for å lure folk til å tro at de kan være med på å bestemme, så deltar vi i valg for å avsløre narrespillet og spre vår

En statlig kampanje mot rasisme virker like dumt som om Arne Myrdal skulle samle inn penger til nye innvandrerboliger. Bildet er fra asylfengselet på Snarøya ved Fornebu.

politikk.

KAMP MOT STATLIG RASISME

For å bli med på kampanjen krevde vi retten til å komme ut med de meningene vi har, som endel av kampanjen. Årsaken er selvsagt at vi slåss mot rasisme i dag, og kommer til å gjøre det til den dagen den rasistiske norske borgerlige staten er styrtet. Og UMR vil være en meget god anledning til å angripe statens rasistiske politikk, og det skal vi selvsagt gjøre.

AUF OG UNGE HØYRE MOT RASISME?

I kampanjegrundlaget ligger det at alle de deltagende organisasjoner er mot alle former for rasisme. Dette har alle ungdomsorganisasjonene skrevet under på samtidig som en rekke av dem støtter regjeringens innvandringspolitikk. Noe som selvsagt kan virke litt rart.

VI MÅ KONFRONTERE PARTIENE

Nå er det jo sånn at de som støtter statens rasistiske politikk som regel ikke mener at den er rasistisk. Det kan forklare at alle ungdomsorganisasjonene sier at de er imot all rasisme. Vår oppgave som revolusjonære må være å konfrontere disse partienes meninger. Statens politikk er rasistisk, og anti-rasisme er også å slåss mot politikken mange av ungdomsorganisasjonene står for. Skal alle ungdomspartiene ha noen som helst form for troverdighet som anti-rasister, må de også slåss mot statlig rasisme.

VIKTIG Å REISE KAMPEN MOT ALL RASISME

Som endel av kampanjen blir det nå lagt opp til debatter på skoler, i foreninger og lignende. I disse debattene blir det viktig å reise kampen mot statens rasistiske politikk. Det blir en oppgave for oss,

vi kan ikke venta at SU og Unge Venstre gjør det.

Når kampanjen starter 29.4 (kanskje den har startet når du leser dette) vil det skape mye aktivitet rundt omkring i landet. Denne aktiviteten må vi være med på å prege. Kampen mot rasisme er avhengig av at vi deltar for å vise at kampen dreier seg om solidaritet og felles interesser, og ikke om medlidenhet og dårlig samvittighet.

En av våre oppgaver i kampanjen må være å jobbe for at UMR ikke bare blir en engangshendelse med en stor konsert. Målet må være at ungdom skal organisere seg anti-rasistisk. F.eks oppstart av SOS-Rasisme lag. For det vil være det langsiktige arbeidet lokalt som vil avgjøre kampen mot rasisme, og ikke en pampete kampanje arrangert av de politiske ungdomsorganisasjonene.

JO RYSTE

Det synes underlig...

Det synes underlig at Gro Harlem Brundtland, plutselig skulle engasjere seg i den anti-rasistiske kampanjen og ta initiativ til en anti-rasistisk kampanje. Gro mener det har gått for langt. -Kanskje barnebarna hennes har fortalt pakkis-vitser når de var på besøk?

Gro Harlem Brundtlands intensjon med denne kampanjen var å rette søkelyset på akkurat pakkis-vitsene. Hun mener det er et stort samfunnsproblem at skoleungdom bruker nedsettende skjellsord på hverandre når de krangler, eller at noen tror at svarte folk er flinke til å klatre i trær og lukter vondt. Rød Ungdom har en litt annen oppfatning.

Selvfølgelig er det et problem at noen har forutinntatte standpunkter om andre, på grunn av landet de kommer fra eller fargen på huden, men den virkelige rasistiske faren ligger et annet sted.

Rød Ungdom mener at den typen rasisme, altså rasistiske fordommer eller «folkelig rasisme», er et mye mindre problem i seg sjøl en den

virkelige rasistiske faren, som ligger hos staten og hos de organiserte rasistene.

Rasismen er et trehodet monster, og for å drepe rasisme-monsteret må vi kutte av alle tre hodene, hvis ikke vil de andre vokse ut igjen. De tre hodene heter Den Folkelige Rasismen, den Statlige Rasismen, og den Organiserte Rasismen (facismen).

Den folkelige rasismen har blitt analysert opp og ned i øst og vest av forståelsepåere fra rundt omkring, disse analysene har vært av svært vekslende kvalitet. Annette Thonnesen fra NOAS (Norsk Organisasjon for Asylsøkere) sier i et hefte fra Ungdomskampanje mot rasisme følgende; «Når en innvan-

drer får et halvt års permisjon fordi hans bror har fått barn er det noe galt. Det er da nordmenn blir rasister». Konklusjonen er innlysende; Innvandrere har det for bra i Norge, derfor blir nordmenn rasister. Gjør forholda værre for innvandrere, og rasismen vil forsvinne. En kan derfor gå ut ifra at det er svært lite folkelig rasisme blandt hvite i Sør-Afrika.

Andre mener at det er automatikk i at folk blir rasister hvis det er mye innvandrere, på grunn av en slags «naturlig skepsis mot fremmede». I Oslo er ca 10% av innbyggerne innvandrere, mot ca 3% i resten av landet. Allikevel får rasistpartiene svært lite stemmer ved valg i Oslo, sammenligna med resten av landet. Spesielt utmerker den lave oppslutningen for rasistene i Gamle Oslo,

ofte omtalt som Oslos innvandrerghetto.

Det fins mange forskjellige forklaringsmodeller, eller snarere bortforklaringsmodeller, som prøver å gi skylda for rasismen på innvandrerne sjøl, eller på «den menneskelige natur».

Rød Ungdom mener at den statlige rasismen er den viktigste årsaken til utbredelsen av den folkelige rasismen. Norge har innvandringsstopp, altså er innvandrerne et problem. Isteden for at man ser på mennesker som en ressurs, ser man på innvandrere som en utgift. Og da må man jo bare prioritere, ikke sant; innvandrere eller eldreomsorg.

Gro Harlem Brundtland mener det

viktigste vi kan gjøre i kampen mot rasismen er en «Holdningskampanje» for barn og unge. En holdningskampanje kan sikkert hjelpe til med å få ungdom til ikke å kalle hverandre pakkiser eller andre stygge ord. Men rasisme dreier seg om politikk, og kan ikke stanses med gode intensjoner. Rasismen må møtes politisk med politiske virkemidler. Gro Harlem Brundtland er sjøl, med sin rasistiske flyktningepolitikk, med på å spre rasistiske holdninger i Norge. Hvis Gro virkelig vil gjøre noe mot rasismen i dette landet, så burde hun begynne med å hogge av sitt eget hode, billedlig talt. For den statlige rasismen er den farligste og mest omfattende av dem alle, og er derfor den viktigste å kjempe mot.

Elling Borgersrud